

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. ...

Data: 22.08.2025

Prin contestația nr. 317/06.06.2025, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 37807/10.06.2025, formulată de către societatea ..., cu sediul în ..., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. ..., având CUI ..., reprezentată legal prin administrator ..., împotriva documentației de atribuire, elaborată de către ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire „simplificată”, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: *„Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin amplasarea stațiilor de reîncărcare pentru vehicule electrice în ...”*, cod CPV 31681500-8 (Rev. 2), anunț de participare simplificat nr. .../30.05.2025, s-au solicitat următoarele: „a. În principal: i. Obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din documentele achiziției și din fișa de date, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea 101/2016; ii. Obligarea autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor. b. În subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, anularea procedurii”.

Prin încheierea nr. ..., Consiliul a respins, ca nefondată, cererea de suspendare a procedurii de atribuire formulată de către societatea ..., în contradictoriu cu

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

În luarea deciziei asupra
cauzei de față,

Consiliul National de Soluționare a Contestațiilor
reține următoarele:

Prin contestația nr. 317/06.06.2025, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 37807/10.06.2025, societatea ... critică documentația de atribuire în cauză și solicită cele menționate în partea introductivă.

Față de cele de mai sus, contestatoarea susține că cerințele documentație de atribuire încalcă principiile tratamentului egal și îngădesc accesul prin restrângerea nepermisă a concurenței, cu încălcarea dispozițiilor legale în materie din Legea nr. 98/2016: art. 49 alin. (1); art. 50 alin. (1) și (2); art. 155 alin. (6).

În susținere, afirmă că în fișa tehnică din proiectul tehnic se specifică „Protecția la umiditate și praf – Minim IP55*, iar în caietul de sarcini la descrierea stației se cere • Grad de protecție: min. IP 54, motiv pentru care solicită clarificarea gradului de protecție.

De asemenea, solicită să se elimine specificațiile constructive, respectiv amprenta la sol, greutate, pentru a da posibilitatea și altor ofertanți să depună oferte, în măsura în care acestea nu reprezintă cerințe de performanță sau tehnice a stațiilor ce se doresc a fi achiziționate, astfel cum statuează prevederile art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 că trebuie elaborate specificațiile tehnice, ci descriu caracteristici constructive, contravenind, prin urmare, dispozițiilor art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016. În același sens, afirmă că prin proiectul tehnic, societatea ..., în calitate de proiectant, nu poate impune autorității contractante un anumit produs sau anumite specificații a stațiilor specificații care în cazul acesta nu țin de funcționalitatea stației de încărcare.

În continuare, precizează că în proiectul tehnic se regăsește de la pag 142-149, Fișa tehnică nr. 1, de la pag. 150-158 Fișa tehnică nr. 2, cu cerințe minime obligatorii pentru Stație de reîncărcare rapidă DC/AC 72 KW, care conține o multitudine de caracteristici tehnice ale stației de reîncărcare, identice cu produsul oferat de către: Importator exclusiv.... În opinia sa, proiectantul a preluat caracteristicile constructive ale stației de încărcare Bluesky Energy Technology, al cărui Importator exclusiv este..., și le-a propus autorității contractante, pentru ca această să le utilizeze drept specificații tehnice, cu încălcarea art. art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, deoarece acestea nu reprezintă „(...) cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”. De asemenea, în cauză sunt încălcate și prevederile art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, conform cărora „Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”.

Un alt aspect subliniat de ... este că în majoritatea caietelor de sarcini un factor de departajare nelegal al echipamentelor solicitate este dimensiunea stației de încărcare. Prin impunerea unei dimensiuni, cel care a întocmit PT-ul și fișa tehnică se asigură că există un singur ofertant care îndeplinește cerința solicitată prin ansamblul de specificații impuse prin fișa tehnică.

1.4	Amprenta la sol	Maxim 0.4 ²
1.5	Greutate	Maxim 300 kg

În același sens, contestatoarea mai arată că prin solicitarea expresă prin care stația să aibă o anumită amprentă la sol și o anumită greutate, proiectantul în cazul de față, face trimitere direct către echipamentele unui singur ofertant,... SRL, care este singurul care deține ansamblul impresionant de specificații solicitate în fișa tehnică. De altfel, aceste cerințe abuzive referitoare la amprenta la sol și greutate apar în toate caietele de sarcini ce trebuie „securizate”, în condițiile în care greutatea și dimensiunile stației respective a amprentei la sol sunt specifice fiecărui producător. În opinia sa, amprenta la sol impusă este cu atât mai abuzivă cu cât amprenta la sol poate fi realizată (așa cum o face de altfel și acest furnizor) printr-un soclu metalic pe care stă stația, dar dimensiunea stației este mult mai mare. Prin urmare, și impunerea unei greutăți, în condițiile în care stațiile vor fi montate pe un postament de beton care trebuie să aibă o adâncime minimă de îngheț este restrictivă.

Contestatoarea susține că și următoarea cerință este restrictivă.

1.3	Acces la interiorul stației	Din față și din părțile laterale, securizat cu cheie, închidere în minim 3 puncte cu senzori pentru detectarea ușilor deschise
-----	-----------------------------	--

Față de cele de mai sus, afirmă că datorită spațiului amplu destinat montării stației de încărcare, impunerea unei caracteristici constructive este din nou abuzivă în măsura în care stațiile de încărcare nu sunt produse standard, fiecare fabricant având dimensiuni, forme sau sisteme de acces pentru mentenanță proiectate independent. În altă ordine de idei, precizează că în caz de urgență, având în vedere posibilitatea existenței unor mașini la încărcare și amplasarea de stâlpi de protecție mecanică a stațiilor de tip bolarzi, devine imposibilă intervenția de urgență în interiorul stației, de aceea accesul de urgență și mentenanță este mult mai practic a fi făcut prin spatele stației nu prin fața ei. Prin urmare, solicită eliminarea specificațiilor locurilor de acces în interiorul stațiilor sau acceptarea ca accesul să se poată face și prin spate, nu doar prin față și lateral.

Potrivit contestatoarei și următoarea cerință este restrictivă:

1.6	Sistem de andocare al conectorilor	Sistem cu autoblocare, prevăzut cu buton de deblocare, amplasat în partea din față a
-----	------------------------------------	--

		stației
--	--	---------

În opinia contestatoarei, acest sistem este „rudimentar și depășit”, iar obligarea ca andocarea să se facă în „partea din față” este abuzivă, deoarece există posibilitatea andocării cu alte mijloace mult mai moderne, în lateral nu pe panoul din față.

În continuare, contestatoarea solicită eliminarea specificațiilor de amplasare a sistemului de andocare al conectorilor (5) cu referire la cerința: pregătire amplasare POS:

2.6	Pregătirea instalare POS:	Stația de încărcare va fi pregătită de producător, pentru integrarea în carcasă a unui terminal POS certificat CE, dotat cu modul fiscal, cu posibilitatea de emitere bon fiscal electronic	Pregătirea înseamnă practicarea golului și a găurilor de fixare în carcasă și echiparea cu echipamentul electronic și softul necesar funcționării POS-ului
-----	---------------------------------	---	--

Contestatoarea justifică acest lucru deoarece nu toate sistemele POS au nevoie de un sistem de incorporare prin decuparea de găuri în carcasă. Prin această cerință proiectantul impune utilizarea doar a sistemului care îl va integra producătorul, putând ulterior să solicite „prețuri aberante pe acest POS” pentru că autoritatea contractantă este captivă furnizorului.

Totodată, contestatoarea susține că potrivit unei alte cerințe, stația trebuie să poată integra un POS certificat CE, dotat cu modul fiscal care să emită bon fiscal electronic. În opinia sa și aceasta este restrictivă fiind „preluată de la... SRL, este din nou derulată în toate licitațiile care trebuie să fie „securizate”.

Pe acest aspect, contestatoarea afirmă că bonul fiscal electronic este un concept care nu este încă implementat în legislația fiscală din România și deci nu există un POS care să emită bon fiscal electronic, mai ales că în niciun articol de lege nu este prevăzut existența și posibilitatea emiterii și decontării de „Bon fiscal electronic”, iar potrivit Codului fiscal, a legii contabilității și a Ordonanței de Urgență nr. 28/25.03.1999, Republicată în Monitorul Oficial nr. 75/21.01.2005: (1) *Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestărilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.* (2) *Operatorii economici prevăzuți la alin. (1), denumiți în continuare utilizatori, cu excepția celor care utilizează aparate de marcat electronice fiscale care potrivit prevederilor art. 3 alin. (2¹) nu înglobează constructiv dispozitivul de imprimare, au obligația să emită bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale*

și să le înmâneze clienților. La solicitarea clienților, utilizatorii vor elibera acestora și factură. Articolul 4 (1) Bonul fiscal este documentul emis de aparatul de marcat electronic fiscal care trebuie să cuprindă cel puțin: denumirea și codul de identificare fiscală ale operatorului economic emitent; adresa de la locul de instalare a aparatului de marcat electronic fiscal; logotipul și seria fiscală ale aparatului; numărul de ordine; data și ora emiterii; denumirea fiecărui bun livrat sau serviciu prestat; prețul sau tariful unitar; cantitatea; valoarea pe fiecare operațiune, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, cu indicarea cotei de taxă; valoarea totală a bonului, inclusiv taxa pe valoarea adăugată; valoarea totală a taxei pe valoarea adăugată pe cote de taxă, cu indicarea nivelului de cotă; valoarea totală a operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată, precum și valoarea altor taxe care nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul. (2) Bonul fiscal emis de aparatul de marcat electronic fiscal definit la art. 3 alin. (2) trebuie să conțină pe lângă elementele definite la alin. (1) și următoarele elemente: unitatea de măsură, codul de identificare fiscală al beneficiarului, la cererea acestuia, precum și numărul de identificare al bonului. La 21-06-2024, alineatul (2), articolul 4 a fost modificat de Punctul 1., Articolul V din Ordonanța de Urgență nr. 69 din 21 iunie 2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 582 din 21 iunie 2024) (2¹) Data și ora emiterii bonului fiscal, numărul de identificare al bonului fiscal, precum și seria fiscală a aparatului de marcat electronic fiscal definit la art. 3 alin. (2) se tipăresc pe bonul fiscal și sub formă de cod QR. (la 21-06-2024, Articolul 4 a fost completat de Punctul 2., Articolul V din Ordonanța de Urgență nr. 69 din 21 iunie 2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 582 din 21 iunie 2024)“.

Așadar, conform celor de mai sus, emiterea de bonuri fiscale se poate face doar de către un aparat de marcat electronic fiscal ce înglobează o imprimantă sau dacă constructiv nu înglobează o imprimantă au obligația să emită bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale și să le înmâneze clienților. Chiar și exceptate de la obligativitatea eliberării bonului fiscal stațiile de încărcare la care se specifică că trebuie să elibereze bon fiscal, acest bon fiscal trebuie eliberat conform legilor în vigoare și cerinței autorității de „emiterea de bonuri fiscale“.

Prin urmare, contestatoarea solicită eliminarea cerinței de mai sus sau autoritatea contractantă „să exemplifice cu alineat și articol din lege, punctual, unde este prevăzută în codul fiscal existent și legalitatea decontului unui „bon fiscal electronic” care să permită decontul cheltuielii și a TVA-ului atașat cheltuielii”. Pe acest aspect, contestatoarea afirmă că această soluție este impusă în toate licitațiile publice de către compania ..., care susține că îndeplinește aceste cerințe abuzive cerute, (în acest caz fiind avantajat evident), cu toate că soluția propusă nu are încă o bază legislativă în România. De aceea, solicită eliminarea cerinței

în cauză și înlocuirea cu „posibilitatea eliberării în urma plății încărcării în regim automat a unor documente fiscale pentru decontarea cheltuielii și a TVA-ului aferent cheltuielii”. În acest sens, susține că autoritatea contractantă are dreptul și posibilitatea să solicite instalarea de POS în valoarea prevăzută prin proiectul de finanțare, fiind o cheltuială eligibilă, mai ales că instalarea ulterioară a unui sistem de plată POS este dificilă și necesită costuri separate de implementare. Invocă Directiva Parlamentului European 2014/94/EU, respectiv Regulamentul (UE) 2023/1804 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE, (36).

În continuare, contestatoarea susține că este restrictivă și următoarea cerință:

6.1	Cerințe de bază	Pentru fiecare stație beneficiarul va primi acces securizat pentru perioada stabilită prin contract. La o platformă software de management și monitorizare. Platforma va funcționa cu o aplicație mobilă client, disponibilă gratuit pe AppStore și Google Play. Furnizarea softului pentru operarea stațiilor în scop comercial va face obiectul unor contracte ulterioare
-----	-----------------	---

prin raportare la precizarea autorității contractante potrivit căreia: „Furnizarea softului pentru operarea stațiilor în scop comercial, va face obiectul unor contracte ulterioare”. Prin urmare, solicită eliminarea oricărei impuneri de solicitare a unui soft de operare sau acces gratuit la un astfel de soft, având în vedere că prin această cerință autoritatea contractantă practic limitează accesul la licitație doar la companiile care dețin și un dispecerat de operare, deși impune ofertarea unei soluții de operare gratuită în cazul în care operarea nu este comercială (încărcări gratuite) și pregătește terenul pentru impunerea unui contractor de servicii de operare comercială a acestor stații de încărcare, având în vedere că aceste stații vor putea fi operate doar de proprietarul platformei ofertate la prețurile impuse de unicul posibil ofertant. Or, licitația în cauză are ca scop: furnizarea, montajul și execuția lucrărilor de construcții și nu include achiziționarea unui soft gratuit de operare cu specificații clare.

În opinia sa, această cerință pe care aceeași firmă ... o rulează în foarte multe proiecte și caiete de sarcini, are la bază „demonstrarea necesității false a introducerii documentării softului de dispecerat: „4. Prezentarea softului în prezenta procedură este necesară pentru ca autoritatea contractantă să aibă confirmarea ca stațiile de încărcare vor permite integrarea într-o platformă specializată, dedicată pentru public, de administrare și operare prin intermediul protocoalelor dedicate (minim OCPP 1,6J) și vor fi capabile să transmită toate informațiile necesare platformei pentru a îndeplini solicitările beneficiarului”, având în

vedere că stațiile sunt cerute să dețină certificare „OCPP Fully Certified” deci vor transmite toate informațiile către orice platformă de monitorizare ce știe să lucreze cu acest protocol de comunicație OCPP 1.6. Pentru ca stațiile de încărcare să poată fi înrolate în orice platformă de operare, acestea trebuie să dețină în primul rând protocolul de comunicare „OCPP Full Certified”. Prin cerințele softului nu se face nicio legătură sau demonstrație că stațiile se pot înrola într-o platformă de operare, ci se cere să se demonstreze că se vor înrola în platforma solicitată, care trebuie să aibă anumite specificații. În România sunt peste 10 platforme de operare și doar una este certificată incomplet (doar Full OCPP nu și Security OCPP), celelalte platforme operând prin protocolul OCPP 1.6 de peste 6 ani fără să dețină nici o astfel de certificare. Din cele 10 companii care operează pe teritoriul României în acest sector, singura companie care operează pe teritoriul țării ce deține certificări OCPP 1.6, este În concluzie, solicită eliminarea cerinței în cauză.

În continuare, contestatoare precizează că potrivit fișei de date publicată: 11.1.3) Tipul contractului este Furnizare/Cumpărare în timp ce conform modelului de contract de la cap. 15.8. - Beneficiarul se obligă să restituie garanția de bună execuție astfel: 70% în 14 zile de la semnarea procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, 30% la semnarea procesului-verbal de recepție finală.

Față de cele de mai sus, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la revizuirea contractului potrivit articolul 154² alin. (1) din Legea nr. 98/2016, astfel: „cap. 15.8. - Beneficiarul se obligă să restituie garanția de bună execuție astfel: în cel mult 14 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție a produselor care fac obiectul contractului de achiziție publică și/sau de la plata facturii finale, dacă nu a ridicat până la acea dată pretenții asupra ei”. Similare, solicită și revizuirea modelului de contract în ceea ce privește referința strictă la tipul contractului: *„S-a încheiat prezentul contract de achiziție publică de lucrări, denumit în continuare „Contractul. Numit în continuare „Executant”.*

Prin adresa nr. ..., în temeiul dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, Consiliul a solicitat contestatoarei să transmită dovada constituirii cauțiunii în cuantum de 11.793,10 lei.

Prin adresa nr. 3704/12.06.2024, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 38688/12.06.2024, cu privire la contestația formulată de ..., autoritatea contractantă ... a transmis punctul de vedere prin care susține că „solicitarea contestatoarei de a se pronunța pe aspecte din Proiectul tehnic prin redarea, în mod obsesiv, a prevederilor art. 155, alin. (6) și 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice o duce automat cu gândul la faptul că ... nu înțelege faptul că un proiect tehnic se elaborează în conformitate cu prevederile Hotărârii nr. 907 din 29 noiembrie 2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al

documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial nr. 1,061 din 29 decembrie 2016, și nu cu propriile dorințe sau interpretări eronate ale legislației”.

De asemenea, autoritatea contractantă precizează că „aspectele redactate la secțiunea IV *Prezentarea situației de fapt, aspecte constatate*, punctele de la 1 la 6 din contestație pun Consiliul în fața situației de a se pronunța pe niște aspecte de natură tehnică, care le depășesc sfera de competență. Astfel, conform legislației aplicabile verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, sunt reglementate prin Regulamentul aprobat prin HG nr. 925/1995, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește și detaliază activitățile, atribuțiile și modul de exercitare a dreptului de practică al specialiștilor cu activitate în construcții, în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare (...) expertizarea tehnică a proiectelor este o activitate complexă care cuprinde, după caz, analize și evaluări, necesare determinării a modului în care un proiect respectă reglementările tehnice în vederea asigurării cerințelor fundamentale aplicabile prevăzute de lege și se realizează de către experți tehnici atestați, în condițiile legii, pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzător cerințelor fundamentale, la solicitarea, după caz, a proprietarilor, administratorilor, investitorilor, autorităților cu atribuții de control, instanțelor judecătorești și/sau a altor părți interesate. Expertizarea tehnică se poate realiza și în următoarele situații: [...] c) la solicitarea autorității contractante sau a beneficiarului privind proiectul/proiectele sau execuția lucrărilor și a construcțiilor; [...] e) în vederea determinării calității tehnice a unor proiecte”.

Față de cele de mai sus, autoritatea contractantă arată că expertul tehnic atestat realizează expertiza tehnică în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice aplicabile la data realizării acesteia, acesta răspunzând potrivit prevederilor Legii nr. 10/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru soluțiile date. Expertul tehnic verifică, semnează și ștampilează documentațiile tehnice, în toate fazele de elaborare ale acestora, în domeniile, subdomeniile de construcții și specialitățile de instalații pentru care este atestat și a întocmit expertiza tehnică, pentru confirmarea conformității acestora cu raportul de expertiză tehnică.

În concluzie, afirmă autoritatea contractantă „solicitarea ... de pronunțare cu privire la aspecte de natură tehnică care să ducă la o modificare a Proiectului tehnic, reprezintă o activitate de expertizare a Proiectului tehnic, activitate care cu siguranță nu poate fi desfășurată de către Completul CNSC, și care reprezintă o absurditate fără margini”.

În ceea ce privește punctul (7) din contestație, subliniază că aspectele semnalate se vor revizui prin transmiterea în platforma SEAP de clarificări din oficiu.

Prin corespondența înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 38761/12.06.2024, societatea ... a transmis la dosarul cauzei, în original, recipisa de consemnare nr. 211377187/1 din 10.06.2024, în valoare de 11.794,00 lei, emisă de CEC BANK – Sucursala Cluj.

Prin adresa nr. ..., Consiliul a solicitat autorității contractante copia dosarului achiziției publice;

Prin adresa nr. 4449/23.07.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 52979/04.08.2024, ... a înaintat documentele necesare soluționării contestației.

Din documentele depuse la dosarul cauzei și din susținerile părților, Consiliul reține următoarele:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire „simplificată”, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect: *„Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin amplasarea stațiilor de reîncărcare pentru vehicule electrice în ..., județul Suceava”*, cod CPV 31681500-8 (Rev. 2), publicând, în S.E.A.P., anunțul de participare simplificat nr. .../30.05.2025.

La pct. II.1.5) din cadrul anunțului de participare, organizatoarea procedurii a precizat că valoarea totală estimată este de 589.655,46 lei, fără TVA, iar pct. II.2.5) din cadrul aceluiași document, a fost stabilit criteriul de atribuire: *„prețul cel mai scăzut”*.

În urma luării la cunoștință a conținutului documentației de atribuire, societatea ... a formulat contestația dedusă soluționării, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Analizând conținutul dosarului cauzei, Consiliul constată că ... a transmis recipisa de consemnare a cauțiunii cu nr. ... din 10.06.2024 din care rezultă consemnarea cauțiunii în quantum legal, pe seama și la dispoziția C.N.S.C, corespunzător dosarului nr. ...5.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată următoarele:

În ceea ce privește fondul cauzei, prin raportare la dispozițiile art. 12 alin. 1) din Legea nr. 101/2016, *„Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2)”* coroborate cu cele ale art. 45 alin. 2) din același act normativ care stipulează că *„Membrii Consiliului sunt selecționați pe baza aptitudinilor profesionale și a bunei reputații. Candidații trebuie să aibă studii universitare, o vechime de 10 ani în domeniul juridic, economic sau tehnic”*, Consiliul va respinge cu prioritate, alegațiile autorității contractante din cuprinsul

punctului de vedere nr. 3704/12.06.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 38688/12.06.2025, „aspectele redată la secțiunea IV Prezentarea situației de fapt, aspecte constatate, punctele de la 1 la 6 din contestația petentei pun onoratul Consiliu în situația de a se pronunța pe niște aspecte de natură tehnică, care depășesc sfera de competență”, având în vedere că legiuitorul a asigurat „de jure”, ca instituția cu rol esențial în soluționarea contestațiilor să dispună, pe lângă expertiza legală și de propria expertiză tehnică și economică.

De asemenea, având în vedere dispozițiile art. 9 alin. 1) din Legea nr. 101/2016, care stipulează că „După primirea contestației, autoritatea contractantă poate adopta măsurile de remediere pe care le consideră necesare ca urmare a contestației, în cel mult 3 zile de la primirea contestației. Măsurile adoptate trebuie comunicate contestatorului, celorlalți operatori economici implicați în procedura de atribuire, precum și Consiliului, nu mai târziu de o zi de la data adoptării lor. Pentru a fi aduse la cunoștința operatorilor economici interesați, măsurile adoptate înainte de data-limită de depunere a solicitărilor de participare sau, după caz, a ofertelor se publică în SEAP”, Consiliul are în vedere că astfel cum este menționat în punctul de vedere nr. 3704/12.06.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 38688/ 12.06.2025, prin adresa nr. 3714/13.06.2025 – Clarificare din oficiu, publicată în S.E.A.P. sub indicativ [.../00024], autoritatea contractantă a efectuat următoarele remedieri: „(...) 1. Autoritatea contractantă retransmite în platforma SEAP Modelul de contract aferent prezentei proceduri cu următoarele rectificări: «În loc de: art. 15.8 – Beneficiarul se obligă să restituie garanția de bună execuție astfel: 70% în 14 zile de la semnarea procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor, 30% la semnarea procesului verbal de recepție finală» se va citi «art. 15.8 – Beneficiarul se obligă să restituie garanția de bună execuție astfel: în cel mult 14 zile de la data întocmirii procesului verbal de recepție a produselor care fac obiectul contractului de achiziției publice și de la plata facturii finale, dacă nu a ridicat până la acea dată pretenții asupra ei»; 2. De asemenea, având în vedere natura contractului suspus prezentei proceduri, mixtă, de furnizare de lucrări, dar proporția mai mare fiind cea de furnizare, au fost revizuite în cadrul contractului mențiuni care se referă la contract ca fiind „executant” , sau la prezentul contract ca fiind de „lucrări”, după cum veți regăsi în cadrul draftului atașat prezentei clarificări din oficiu”.

Având în vedere faptul că modificările dispuse de către autoritatea contractantă coincid cu solicitările contestatoarei pe aceste aspecte, Consiliul va respinge, ca rămase fără obiect, criticile aferente, în discuție rămânând numai cele care fac obiectul specificațiilor tehnice.

În acest sens, Consiliul va respinge, ca nefondate, alegerile autorității contractante din cuprinsul punctului de vedere nr. 3704/12.06.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 38688/12.06.2025, potrivit cărora „solicitarea petentei venită către onoratul Consiliu de a se

pronunța asupra unor aspecte de natură tehnică dintr-un proiect tehnic, verificat de verificatori atestați în condițiile legii, recepționat de beneficiar și pentru întocmirea căruia finanțatorul a decontat deja costurile, reprezintă o absurditate absolută, pe care a tot perpetuat-o”, în măsura în care dispozițiile imperative ale art. 1 alin. (4) din H.G. nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, conform cărora „Autoritatea contractantă este responsabilă pentru modul de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru, inclusiv achiziția directă, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile”, statuează obligația unilaterală a acesteia pentru modul de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile, inclusiv în ceea ce privește elaborarea documentației de atribuire, astfel cum sunt acestea enunțate la art. 20 alin. 10) din H.G. nr. 395/2016, potrivit cărora „Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”, coroborate cu art. 155 alin. 6) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, care stipulează că „Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”.

Pe cale de consecință, Consiliul nu va reține, ca întemeiate, nici afirmațiile autorității contractante potrivit cărora *„expertul tehnic răspunde pentru soluțiile date”,* având în vedere că în baza principiului asumării răspunderii, consacrat la art. 2 alin. 2) lit. f) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, coroborat cu prevederile art. 154 alin. 1) din același act normativ, conform cărora *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”,* rezultă, în mod evident, că răspunderea pentru elaborarea documentației de atribuire revine, în mod integral, autorității contractante.

Totodată, Consiliul are în vedere că la pct. II.2.14) Informații suplimentare din anunțul de participare simplificat nr. .../ 30.05.2025, se precizează că finanțarea procedurii de atribuire în cauză se face prin *„Programul privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de sera în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități, prin Administrația*

Fondului pentru Mediu", motiv pentru care reține că la art. 26 alin. 1) din ORDINUL nr. 760/2018 pentru aprobarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice (...) emis de către MINISTERUL MEDIULUI se precizează următoarele: „(1) Întreaga responsabilitate pentru întocmirea documentației de achiziție publică, organizarea și derularea procedurii de achiziție publică și realizarea lucrărilor în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind achizițiile publice și ale actelor normative aplicabile în materie de investiții publice revine beneficiarului”.

Având în vedere cele de mai sus, Consiliul reține că o altă critică a contestatoarei se referă la faptul că în ceea ce privește „*gradul de protecție*” există o neconcordanță între proiectul tehnic și caietul de sarcini, în sensul că în primul document este menționată valoarea de „*minim IP 55*” în timp ce în al doilea se regăsește valoarea de „*minim IP 54*”.

Din verificarea documentelor anexate dosarului cauzei, Consiliul va lua în considerare că la pct. Protecție la umiditate și praf din fișa tehnică nr. 2 din proiectul tehnic, pag. 150, este menționat „*minim IP 55*”, în timp ce la pct. B Caracteristicile tehnice obligatorii ale stațiilor de reîncărcare din caietul de sarcini, pag. 6, este menționată o altă valoare, respectiv de „*minim IP 54*”.

Pe acest aspect, Consiliul constată că prin punctul de vedere nr. 3704/ 12.06.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 38688/12.06.2025, autoritatea contractantă nu precizează absolut nimic despre inadvertența de mai sus, limitându-se la a afirma generic că „*pentru proiectul tehnic a decontat deja costurile*”, contrar prevederilor art. 249 – *Sarcina probei* din Codul de procedură civilă, potrivit căroră: „*Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege*”.

De asemenea, Consiliul constată că prin lipsa oricărei explicații cu privire la aspectele de mai sus, autoritatea contractantă nu respectă nici dispozițiile imperative ale art. 154 alin. 1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, în ceea ce privește obligația acesteia de a asigura operatorilor economici interesați „*o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției*”.

Însă autoritatea contractantă nu este în măsură să explice, prin raportare la prevederile art. 20 alin. 10) din H.G. nr. 395/2016, care sunt „*în mod obiectiv, necesitățile*” sale astfel încât în fișa tehnică nr. 1 – Cerințe minime pentru stații de încărcare, să existe următoarele mențiuni: „*pct. 1.4 – Amprentă la sol: maxim 0.4m²; pct. 1.5 Greutate: maxim 300Kg*”.

Față de cele de mai sus, Consiliul constată că, în fapt, la acest moment, autoritatea contractantă nu este în măsură să justifice din punct de vedere tehnic, valorile respective, ceea ce demonstrează că elaborarea specificațiilor tehnice nu s-a făcut cu rigoarea care se desprinde din interpretarea dispozițiilor imperative art. 155 alin. 6) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, care stipulează că „Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”.

În fapt, astfel cum rezultă din punctului de vedere nr. 3704/12.06.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 38688/12.06.2025, autoritatea contractantă nu a justificat, din punct de vedere tehnic, niciuna dintre cerințele criticate pe motiv că *„un proiect tehnic se verifică și dacă este cazul se expertizează doar de către specialiști cu activitatea în construcții (...)”*, aspect care denotă o nerespectare clară a prevederilor imperative ale art. 154 alin. 1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, mai sus precizate.

În concluzie, în lipsa oricărui argument al autorității contractante care să justifice specificațiile tehnice criticate, Consiliul constată că se impune admiterea contestației pe acest aspect, cu obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, cu luarea în considerare a criticilor contestatoarei, a dispozițiilor art. 154 alin. 1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, citate mai sus, precum și pe cele ale art. 55 alin. 1) din H.G. nr. 395/2016, conform căroră *„În cazul în care, după publicarea unui anunț, intervin anumite modificări față de informațiile deja existente în acesta, autoritatea contractantă are obligația de a transmite spre publicare un anunț de tip erată la anunțul inițial, care trebuie să fie publicat nu mai târziu de 3 zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru depunerea ofertelor sau solicitărilor de participare”*.

De asemenea, Consiliul are în vedere că măsurile de remediere de mai sus dispuse, se pot face cu respectarea principiilor statuate la art. 2 alin. 2) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, având în vedere că *„Termenul limită pentru primirea ofertelor”* este data de *„12.09.2025”*, conform clarificării din oficiu publicată în S.E.A.P. sub indicativ [.../00024].

Față de aspectele de fapt și de drept mai sus prezentate, în temeiul art. 26 alin. 2), 5) și 6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite, în parte, contestația formulată de către societatea ..., în contradictoriu cu ..., în calitate de autoritate contractantă și va obliga autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire în ceea ce privește specificațiile tehnice ale stațiilor de reîncărcare, cu luarea în considerare a criticilor contestatoarei și cu respectarea dispozițiilor imperative ale art. 155 alin. 6) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile

publice, coroborate cu cele ale art. 55 alin. 1) din H.G. nr. 395/2016, invocate anterior, conform motivării de mai sus.

Va respinge, ca rămasă fără obiect, criticile privind modelul de contract.

Pentru cele constatate,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de către societatea ..., în contradictoriu cu autoritatea contractantă ... și obligă autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire în ceea ce privește specificațiile tehnice ale stațiilor de reîncărcare, cu luarea în considerare a criticilor contestatoarei și cu respectarea dispozițiilor imperative ale art. 155 alin. 6) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, coroborate cu cele ale art. 55 alin. 1) din H.G. nr. 395/2016, invocate anterior, conform motivării de mai sus.

Respinge, ca rămasă fără obiect, criticile privind modelul de contract

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și poate fi atacată cu plângere, în termen de 10 zile de la comunicare, în temeiul art. 29 din același act normativ.

Președinte,

Membru,

Membru,

...

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 13 (treisprezece) pagini